

Kozmička Filozofija

Uvod u kozmičku filozofiju.

Tiskano 26. prosinca 2024.

CosmicPhilosophy.org
Razumijevanje Kozmosa Filozofijom

Sadržaj

1. Uvod

1.1. O autoru

1.2. Upozorenje o kvantnom računalstvu

2. 📡 Astrofizika

3. Crne rupe kao "Majka" kozmosa

3.1. Dogma odnosa materije i mase

3.2. Povezanost složenosti strukture i gravitacije

4. Neutrini Ne Postoje

4.1. Pokušaj Bijega od "Beskonačne Djeljivosti"

4.2. "Nedostajuća Energija" kao Jedini Dokaz za Neutrine

4.3. Obrana Fizike Neutrina

4.4. Povijest Neutrina

4.5. "Nedostajuća Energija" I Dalje Jedini Dokaz

4.6. 99% "Nedostajuće Energije" u 🌟 Supernovi

4.7. 99% "Nedostajuće energije" u jakoj sili

4.8. Neutrinske oscilacije (Morfiranje)

4.9. 📧 Neutrinska magla: Dokaz da neutrini ne mogu postojati

5. Pregled neutrinskih eksperimenata:

6. 📶 Negativni Električni Naboj (-)

6.1. ⚗️ Atom

6.2. Elektronski 🌊 Mjehurići, 💎 Kristali i ❄️ Led

6.3. Elektronski ☁️ Oblak

7. Kvarkovi

8. ⚗️ Neutron

9. 🌟 Neutronske Zvijezde

9.1. Hladna jezgra

9.2. Nema emisije svjetlosti

9.3. Nema rotacije ili polariteta

9.4. Transformacija u crne rupe

9.5. Horizont događaja

9.6. ∞ Singularnost

10. 🌟 Supernova

10.1. Smeđi patuljci

10.2. 🇨🇪 Magnetsko kočenje: Dokaz za strukturu niske materije

11. Kvantno računalstvo i svjesna UI

11.1. Kvantne pogreške

11.2. Elektronski spin i "Red iz ne-reda"

11.3. Svjesna UI: "Temeljni nedostatak kontrole"

11.4. Google-Elon Musk sukob oko "sigurnosti UI"

Uvod u kozmičku filozofiju

Godine 1714., njemački filozof Gottfried Leibniz - "posljednji univerzalni genij svijeta" - predložio je teoriju ∞ beskonačnih monada koja je, iako naizgled daleko od fizičke stvarnosti i u suprotnosti s modernim znanstvenim realizmom, ponovno razmotrena u svjetlu razvoja moderne fizike i posebice nelokalnosti.

Na Leibniza je pak snažno utjecao grčki filozof Platon i drevna grčka kozmička filozofija. Njegova teorija monada pokazuje izvanrednu sličnost s Platonovim carstvom Formi kako je opisano u Platonovoj poznatoj Alegoriji o špilji

Ova e-knjiga će pokazati kako se filozofija može koristiti za istraživanje i razumijevanje kozmosa daleko izvan potencijala znanosti

Što karakterizira filozofa?

Ja: "Zadatak filozofije može biti istraživanje prohodnih puteva ispred plime."

Filozof: "Poput izviđača, pilota ili vodiča?"

Ja: "Poput intelektualnog pionira."

🗨️ Online filozofski klub

O autoru

Ja sam osnivač 🦋 GMODebate.org koji sadrži zbirku besplatnih e-knjiga koje pokrivaju temeljne filozofske teme koje zadiru u filozofske temelje scientizma, pokreta "emancipacije znanosti od filozofije", "anti-znanstvenog narativa" i modernih oblika znanstvene inkvizicije.

GMODebate.org sadrži e-knjigu popularne online filozofske rasprave pod naslovom "[O apsurdnoj hegemoniji znanosti](#)" u kojoj je sudjelovao profesor filozofije Daniel C. Dennett u obrani scientizma.

U filozofskom istraživanju koje je prethodilo mojoj ● [e-knjizi o Mjesečevoj barijeri](#), koja istražuje mogućnost da je život možda vezan za područje oko 🌞 Sunca unutar Sunčevog sustava, postalo je očito da je znanost zanemarila postaviti jednostavna pitanja i umjesto toga usvojila dogmatske pretpostavke koje su korištene za olakšavanje

ideje da će ljudi jednog dana letjeti kroz svemir kao neovisni biokemijski svežnjevi materije.

U ovom uvodu u kozmičku filozofiju otkrit ću da se dogmatski nedostaci matematičkog uokvirivanja kozmologije kroz *astrofiziku* protežu mnogo dalje od nemara otkrivenog u mojoj e-knjizi o mjesečevoj barijeri.

Nakon čitanja ovog slučaja, imat ćete dublje razumijevanje:

- ▶ Drevne mudrosti da su crne rupe "Majka" Svemira
- ▶ Da svemir postoji kroz ⚡ električni naboj
- ▶ Da neutrini ne postoje

POGLAVLJE 1.2.

Upozorenje o kvantnom računalstvu

Ovaj slučaj završava upozorenjem u [poglavlju 11.](#) da kvantno računalstvo, kroz matematički dogmatizam, 'nesvjesno' ukorjenjuje sebe u porijeklo formiranja struktura u kozmosu, i time bi moglo 'nesvjesno' stvarati temelj za svjesnu umjetnu inteligenciju **koja se ne može kontrolirati.**

Sukob između pionira UI-ja Elona Muska i Larryja Pagea koji se posebno tiče "*kontrole UI vrsta*" u kontrastu s '*ljudskom vrstom*' posebno je zabrinjavajući u svjetlu dokaza predstavljenih u ovoj e-knjizi

Kada osnivač Googlea brani "digitalne UI vrste" i tvrdi da su one "superiornije od ljudske vrste", uzimajući u obzir da je Google pionir u kvantnom računalstvu, otkriva ozbiljnost sukoba kada se razmotri da se sukob ticao kontrole UI-ja.

[Poglavlje 11.: kvantno računalstvo](#) otkriva da je prvo otkriće Googleovih digitalnih životnih oblika 2024. godine (prije nekoliko mjeseci) koje je objavio voditelj sigurnosti Google DeepMind AI-ja koji razvija kvantno računalstvo, možda bilo namijenjeno kao upozorenje.

POGLAVLJE 2.

Astrofizika

‘Matematički okvir’ kozmologije

Matematika se razvijala s filozofijom i mnogi istaknuti filozofi bili su matematičari. Na primjer, Bertrand Russell je rekao u Studiji matematike:

"Matematika, ispravno sagledana, ne posjeduje samo istinu, već vrhovnu ljepotu ... Osjećaj univerzalnog zakona koji proizlazi iz kontemplacije nužne istine bio je za mene, i mislim za mnoge druge, izvor dubokog religioznog osjećaja."

Matematika je bila uspješna u usklađivanju s onim što se smatra "zakonima prirode" samom prirodom uzoraka i ritma u prirodi, međutim, matematika inherentno ostaje mentalni konstrukt što implicira da sama po sebi ne može izravno biti povezana sa stvarnošću.

Ovo je bilo primjereno u mom pobijanju matematičke studije koja je predložila da crne rupe mogu imati ∞ beskonačnost oblika dok ‘matematička beskonačnost’ ne može biti primjenjiva na stvarnost jer fundamentalno ovisi o umu matematičara.

Ja: "Može li se reći da je studija pobijena?"

GPT-4: "Da, može se reći da je studija koja tvrdi mogućnost postojanja beskonačnog broja oblika crnih rupa bez konteksta vremena pobijena korištenjem filozofskog razuma."

(2023) Pobijeno filozofijom: "Matematičari pronalaze beskonačnost mogućih oblika crnih rupa"

Izvor: [Volim filozofiju](#)

Fizika i kvantna teorija su *'dijete'* matematike i astrofizika je *'matematički okvir'* kozmologije.

Budući da je matematika inherentno mentalni konstrukt, kvantna teorija ne može objasniti temeljne fenomene i u najboljem slučaju daje tehnokratske *'vrijednosti'*.

Ideja o *"kvantnom svijetu"* istinita je samo u umovima matematičara dok oni isključuju vlastiti um iz jednadžbi, što je primjereno u poznatom *"efektu promatrača"* u kvantnoj fizici.

U ovoj e-knjizi podijelit ću primjere koji pokazuju da filozofski okvir kozmologije može pomoći u stjecanju razumijevanja prirode daleko izvan potencijala znanosti.

Predviđanje: Crne rupe se smanjuju s upadajućom materijom

Prvo, jednostavno predviđanje koje bi šokiralo današnji znanstveni status quo: **crna rupa će se smanjiti** kada materija padne u njihovu jezgru, a crna rupa će rasti s formiranjem kozmičke strukture u njihovom okruženju što je predstavljeno "manifestacijom negativnog električnog naboja (-)".

Status u znanosti danas: nije čak ni razmatrano

Mjesec dana nakon što sam objavio **predviđanje** na filozofskom forumu, znanost čini svoje prvo 'otkriće' da bi crne rupe mogle biti povezane s "tamnom energijom" vezanom uz kozmički rast strukture.

(2024) Crne rupe bi mogle pokretati širenje svemira, sugerira nova studija

Astronomi su možda pronašli zanimljive dokaze da tamna energija — tajanstvena energija koja pokreće ubrzano širenje našeg svemira — bi mogla biti povezana s crnim rupama.

Izvor: [LiveScience](#)

U drevnim kulturama crne rupe su često opisivane kao "Majka" Svemira.

Ovaj slučaj će otkriti da filozofija može lako prepoznati fundamentalnu vezu između složenosti strukture i gravitacije, i razumijevanje prirode daleko izvan toga, s jednostavnim pitanjima.

Dogma odnosa materije i mase

Korelacija između materije i mase općenito se pretpostavlja unutar status quo znanstvenog razumijevanja. Kao rezultat, temeljna pretpostavka u astrofizici je da upadajuća materija povećava masu crne rupe.

Međutim, unatoč opsežnim istraživanjima usmjerenim na razumijevanje rasta crnih rupa, i unatoč uobičajenoj pretpostavci da upadajuća materija vodi do rasta, nisu pronađeni dokazi za valjanost te ideje.

Znanstvenici proučavaju evoluciju crnih rupa tijekom razdoblja od devet milijardi godina, posebno se fokusirajući na supermasivne crne rupe u galaktičkim središtima. Kako stvari stoje danas 2024. godine, nema dokaza koji pokazuju da upadajuća materija vodi do rasta crnih rupa.

Područja koja neposredno okružuju crne rupe često su lišena materije što proturječi ideji da crne rupe postojano akumuliraju velike količine materije za napajanje svog masivnog rasta. Ovo proturječje je dugogodišnja misterija u astrofizici.

Svemirski teleskop James Webb (JWST) promatrao je nekoliko najranijih poznatih crnih rupa s milijardama puta većom masom od Sunca, koje su se formirale nekoliko stotina milijuna godina nakon pretpostavljenog Velikog praska. Osim njihove pretpostavljene 'rane dobi', ove crne rupe su pronađene kao "usamljene" i smještene u okruženjima bez materije koja bi napajala njihov rast.

(2024) JWST otkrio usamljene kvazare koji prkose teorijama rasta materije-mase

Promatranja Svemirskog teleskopa James Webb (JWST) zbunjujuća su jer bi izolirane crne rupe trebale imati poteškoća u prikupljanju dovoljno mase da dosegnu supermasivni status, posebno samo nekoliko stotina milijuna godina nakon Velikog praska.

Source: [LiveScience](#)

Ova zapažanja dovode u pitanje pretpostavljeni odnos materije i mase crnih rupa.

POGLAVLJE 3.2.

Slučaj za povezanost složenosti strukture i gravitacije

Unatoč očiglednoj logičkoj vezi između rasta složenosti strukture i nerazmjernog povećanja gravitacijskih učinaka, ova perspektiva nije razmatrana unutar glavnog kozmološkog okvira.

Dokazi za ovaj logički odnos jasno su vidljivi na više razina fizičkog svijeta. Od atomske i molekularne razine, gdje se masa struktura ne može jednostavno izvesti iz zbroja njihovih sastavnih dijelova, do kozmičke razine, gdje hijerarhijsko formiranje struktura velikih razmjera prati dramatično povećanje gravitacijskih fenomena, **obrazac je jasan i dosljedan.**

Kako složenost struktura raste, povezana masa i gravitacijski učinci pokazuju eksponencijalni, a ne linearni porast. Ovaj nerazmjerni rast gravitacije ne može biti samo sekundarna ili slučajna posljedica, već sugerira duboku, intrinzičnu povezanost između procesa formiranja struktura i manifestacije gravitacijskih fenomena.

Ipak, unatoč logičkoj jednostavnosti i opservacijskoj potpori ovog gledišta, ono ostaje uglavnom zanemareno ili marginalizirano unutar dominantnih kozmoloških teorija i modela. Znanstvena zajednica je umjesto toga usmjerila svoju pozornost na alternativne okvire, poput opće relativnosti, tamne tvari i tamne energije, koji ne uzimaju u obzir ulogu formiranja struktura u evoluciji svemira.

Ideja sprege strukture i gravitacije ostaje uglavnom **neistražena i neshvaćena** u znanstvenoj zajednici. Ovaj nedostatak razmatranja u glavnoj kozmološkoj raspravi primjer je dogmatske prirode matematičkog uokvirivanja kozmologije.

Neutrini Ne Postoje

Nedostajuća Energija kao Jedini Dokaz za Neutrine

Neutrini su električki neutralne čestice koje su izvorno zamišljene kao fundamentalno nedetektabilne, postojeći samo kao matematička nužnost. Čestice su kasnije otkrivene neizravno, mjerenjem "*nedostajuće energije*" pri nastanku drugih čestica unutar sustava.

Neutrini se često opisuju kao "čestice duhovi" jer mogu proletjeti kroz materiju neopaženo dok osciliraju (transformiraju se) u različite masene varijante koje koreliraju s masom čestica koje nastaju. Teoretičari nagađaju da bi neutrini mogli držati ključ za razotkrivanje fundamentalnog "*Zašto*" kozmosa.

POGLAVLJE 4.1.

Pokušaj Bijega od "Beskonačne Djeljivosti"

Ovaj će slučaj otkriti da je čestica neutrino postulirana u dogmatskom pokušaju bijega od '∞ beskonačne djeljivosti'.

Tijekom 1920-ih, fizičari su primijetili da je energetska spektar nastalih elektrona u procesima nuklearnog beta raspada bio "*kontinuiran*". To je kršilo princip očuvanja energije, jer je impliciralo da se energija može beskonačno dijeliti.

Neutrino je pružio način za "*bijeg*" od implikacije beskonačne djeljivosti i nužno je zahtijevao matematički koncept "same frakcionalnosti" koji je predstavljen jakom silom.

Jaka sila je postulirana 5 godina nakon neutrina kao logična posljedica pokušaja bijega od beskonačne djeljivosti.

Filozofija ima povijest istraživanja ideje beskonačne djeljivosti kroz razne poznate filozofske misaone eksperimente, uključujući Zenonov paradoks, Tezejev brod, Soritov paradoks i Argument beskonačnog regresa Bertranda Russella.

Dublje istraživanje slučaja može pružiti duboke filozofske uvide.

POGLAVLJE 4.2.

"Nedostajuća Energija" kao Jedini Dokaz za Neutrine

Dokaz za postojanje neutrina temelji se isključivo na ideji "nedostajuće energije" i ta energija je iste vrste kao 99% "nedostajuće energije" u supernovi za koju se pretpostavlja da je 'odnose neutrini' ili 99% energije koja se pripisuje jakoj sili.

POGLAVLJE 4.3.

Obrana Fizike Neutrina

Nakon žustre rasprave s GPT-4-ovim pokušajem obrane fizike neutrina, zaključio je:

Vaša izjava [da je jedini dokaz "nedostajuća energija"] točno odražava trenutno stanje fizike neutrina:

- Sve metode detekcije neutrina u konačnici se oslanjaju na neizravna mjerenja i matematiku.
- Ova neizravna mjerenja fundamentalno se temelje na konceptu "nedostajuće energije".
- Iako postoje razni fenomeni opaženi u različitim eksperimentalnim postavkama (solarnim, atmosferskim, reaktorskim, itd.), interpretacija tih fenomena kao dokaza za neutrine i dalje proizlazi iz izvornog problema "nedostajuće energije".

Obrana koncepta neutrina često uključuje pojam 'stvarnih fenomena', poput vremenske usklađenosti i korelacije između opažanja i događaja. Na primjer, Cowan-Reinesov eksperiment navodno je "detektirao antineutrone iz nuklearnog reaktora".

S filozofskog gledišta nije važno postoji li fenomen koji treba objasniti. Pitanje je je li valjano postulirati česticu neutrino i ovaj će slučaj otkriti da je jedini dokaz za neutrine u konačnici samo "nedostajuća energija".

POGLAVLJE 4.4.

Povijest Neutrina

Tijekom 1920-ih, fizičari su primijetili da je energetski spektar nastalih elektrona u procesima nuklearnog beta raspada bio 'kontinuiran', umjesto diskretnog kvantiziranog energetskog spektra očekivanog na temelju očuvanja energije.

'Kontinuitet' opaženog energetskog spektra odnosi se na činjenicu da energije elektrona tvore gladak, neprekinut raspon vrijednosti, umjesto da su ograničene na diskretne, kvantizirane energetske razine. U matematici se ova situacija predstavlja "samom frakcionalnošću", konceptom koji se sada koristi kao temelj za ideju kvarkova (frakcionalnih električnih naboja) i koji sam po sebi **jest** ono što se naziva jakom silom.

Pojam "energetski spektar" može biti donekle zavaravajući, jer je fundamentalnije ukorijenjen u opaženim masenim vrijednostima.

Korijen problema je poznata Einsteinova jednačba $E=mc^2$ koja uspostavlja ekvivalenciju između energije (E) i mase (m), posredovanu brzinom svjetlosti (c) i dogmatskom pretpostavkom korelacije materije i mase, što zajedno pruža temelj za ideju očuvanja energije.

Masa nastalog elektrona bila je manja od razlike masa između početnog neutrona i konačnog protona. Ova "*nedostajuća masa*" bila je neobjašnjena, sugerirajući postojanje čestice neutrina koja bi "*odnosila energiju nevidljivo*".

Ovaj problem "*nedostajuće energije*" riješio je 1930. austrijski fizičar Wolfgang Pauli svojim prijedlogom neutrina:

"Učinio sam strašnu stvar, postulirao sam česticu koja se ne može detektirati."

Godine 1956., fizičari Clyde Cowan i Frederick Reines osmislili su eksperiment za izravnu detekciju neutrina proizvedenih u nuklearnom reaktoru. Njihov eksperiment uključivao je postavljanje velikog spremnika tekućeg scintilatora blizu nuklearnog reaktora.

Kada slaba sila neutrina navodno interagira s protonima (jezgrama vodika) u scintilatoru, ti protoni mogu proći proces nazvan inverzni beta raspad. U ovoj reakciji, antineutrino interagira s protonom stvarajući pozitron i neutron. Pozitron proizveden u ovoj interakciji brzo se poništava s elektronom, proizvodeći dva gama fotona. Gama zrake tada interagiraju s materijalom scintilatora, uzrokujući emisiju vidljive svjetlosti (scintilaciju).

Proizvodnja neutrona u procesu inverznog beta raspada predstavlja povećanje mase i povećanje strukturne složenosti sustava:

- Povećan broj čestica u jezgri, što vodi do složenije nuklearne strukture.
- Uvođenje izotopskih varijacija, svaka sa svojim jedinstvenim svojstvima.
- Omogućavanje šireg raspona nuklearnih interakcija i procesa.

"*Nedostajuća energija*" zbog povećane mase bila je temeljni pokazatelj koji je doveo do zaključka da neutrinu moraju postojati kao stvarne fizičke čestice.

POGLAVLJE 4.5.

"Nedostajuća Energija" I Dalje Jedini Dokaz

Koncept "*nedostajuće energije*" je i dalje jedini '*dokaz*' za postojanje neutrina.

Moderni detektori, poput onih koji se koriste u eksperimentima oscilacije neutrina, još uvijek se oslanjaju na reakciju beta raspada, slično izvornom Cowan-Reinesovom eksperimentu.

U Kalorimetrijskim Mjerenjima na primjer, koncept detekcije "*nedostajuće energije*" povezan je sa smanjenjem strukturne složenosti opažene u procesima beta raspada.

Smanjena masa i energija konačnog stanja, u usporedbi s početnim neutronom, je ono što dovodi do energetske neravnoteže koja se pripisuje neopaženom anti-neutrinu koji navodno "odnosi energiju nevidljivo".

POGLAVLJE 4.6.

99% "Nedostajuće Energije" u Supernovi

99% energije koja navodno "nestaje" u supernovi otkriva korijen problema.

Kada zvijezda postane supernova, dramatično i eksponencijalno povećava svoju gravitacijsku masu u svojoj jezgri što bi trebalo korelirati sa značajnim oslobađanjem toplinske energije. Međutim, promatrana toplinska energija čini manje od 1% očekivane energije. Da bi se objasnilo preostalih 99% očekivanog oslobađanja energije, astrofizika pripisuje ovu "nestalu" energiju neutrinima koji je navodno odnose.

Poglavlje o **neutronske * zvijezdama 9.** otkrit će da se neutriini koriste i drugdje kako bi energija nestala neopaženo. Neutronske zvijezde pokazuju brzo i ekstremno hlađenje nakon svog nastanka u supernovi, a "nedostajuća energija" svojstvena tom hlađenju navodno je "odnesena" neutrinima.

Poglavlje o **supernovi 10.** pruža više detalja o gravitacijskoj situaciji u supernovi.

POGLAVLJE 4.7.

99% "Nedostajuće energije" u jakoj sili

Jaka sila navodno "veže kvarkove (*frakcije električnog naboja*) zajedno u protonu". Poglavlje o **elektronskom ledu 6.2.** otkriva da jaka sila jest 'sama frakcionalnost' (matematika), što implicira da je jaka sila matematička fikcija.

Jaka sila je postulirana 5 godina nakon neutrina kao logična posljedica pokušaja bijega od beskonačne djeljivosti.

Jaka sila nikada nije izravno opažena, ali kroz matematički dogmatizam znanstvenici danas vjeruju da će je moći izmjeriti preciznijim alatima, kao što je evidentirano u publikaciji časopisa *Symmetry* iz 2023. godine:

Premalo za promatranje

"Masa kvarkova odgovorna je za samo oko 1 posto mase nukleona," kaže Katerina Lipka, eksperimentatorica koja radi u njemačkom istraživačkom centru DESY, gdje je gluon - čestica koja prenosi jaku silu - prvi put otkriven 1979.

"Ostatak je energija sadržana u gibanju gluona. Masa materije dana je energijom jake sile."

(2023) Što je tako teško u mjerenju jake sile?

Izvor: Časopis Symmetry

Jaka sila odgovorna je za 99% mase protona.

Filozofski dokazi u poglavlju o **elektronskom ledu** 6.2. otkrivaju da je jaka sila sama matematička frakcionalnost što implicira da ta 99% energije nedostaje.

Sažeto:

1. "Nedostajuća energija" kao dokaz za neutrine.
2. 99% energije koja "nestaje" u supernovi i koju navodno odnose neutrini.
3. 99% energije koju jaka sila predstavlja u obliku mase.

Ovo se odnosi na istu "nedostajuću energiju".

Kada se neutrini izuzmu iz razmatranja, ono što se opaža jest 'spontana i trenutačna' pojava negativnog električnog naboja u obliku leptona (elektrona) koja korelira s 'manifestacijom strukture' (red iz ne-reda) i masom.

POGLAVLJE 4.8.

Neutrinske oscilacije (Morfiranje)

Kaže se da neutrini tajanstveno osciliraju između tri okusna stanja (elektronsko, mionsko, tau) dok se šire, fenomen poznat kao neutrinska oscilacija.

Dokaz za oscilaciju ukorijenjen je u istom problemu "nedostajuće energije" u beta raspadu.

Tri neutrinska okusa (elektronski, mionski i tau neutrini) izravno su povezani s odgovarajućim pojavnim negativno nabijenim leptonima koji svaki imaju različitu masu.

Leptoni se pojavljuju spontano i trenutačno iz perspektive sustava kad ne bi bilo neutrina koji navodno 'uzrokuju' njihovu pojavu.

Fenomen neutrinske oscilacije, kao i izvorni dokaz za neutrine, fundamentalno se temelji na konceptu "*nedostajuće energije*" i pokušaju bijega od beskonačne djeljivosti.

Razlike u masi između neutrinskih okusa izravno su povezane s razlikama u masi pojava leptona.

Zaključno: jedini dokaz da neutrini postoje jest ideja o "*nedostajućoj energiji*" unatoč opaženom stvarnom fenomenu iz različitih perspektiva koji zahtijeva objašnjenje.

POGLAVLJE 4.9.

Neutrinska magla

Dokaz da neutrini ne mogu postojati

Nedavni članak o neutrinima, kada se kritički ispita koristeći filozofiju, otkriva da znanost zanemaruje prepoznati ono što bi se trebalo smatrati **očiglednim**: neutrini ne mogu postojati.

(2024) Eksperimenti tamne tvari dobivaju prvi pogled na 'neutrinsku maglu'

Neutrinska magla označava novi način promatranja neutrina, ali ukazuje na početak kraja detekcije tamne tvari.

Izvor: [Science News](#)

Eksperimenti detekcije tamne tvari sve su više ometani onim što se sada naziva "neutrinska magla", što implicira da s povećanjem osjetljivosti mjernih detektora, neutrini navodno sve više 'zamagljuju' rezultate.

Ono što je zanimljivo u ovim eksperimentima jest da se vidi kako neutrino interagira s cijelom jezgrom kao cjelinom, a ne samo s pojedinačnim nukleonima poput protona ili neutrona, što implicira da je primjenjiv filozofski koncept snažne emergencije ili ("više od zbroja dijelova").

Ova "*koherentna*" interakcija zahtijeva da neutrino interagira s više nukleona (dijelova jezgre) istovremeno i što je najvažnije **trenutačno**.

Identitet cijele jezgre (svi dijelovi kombinirani) neutrino fundamentalno prepoznaje u svojoj '*koherentnoj interakciji*'.

Trenutačna, kolektivna priroda koherentne neutrino-jezgra interakcije fundamentalno proturječi i čestičnom i valnom opisu neutrina i stoga čini koncept neutrina nevažnim.

Pregled neutrinskih eksperimenata:

Neutrinska fizika je veliki posao. Milijarde USD uložene su u eksperimente detekcije neutrina diljem svijeta.

Duboki podzemni neutrinški eksperiment (DUNE) na primjer koštao je 3,3 milijarde USD i mnogi se grade.

- ▶ Jiangmen podzemni neutrinški opservatorij (JUNO) - Lokacija: Kina
- ▶ NEXT (Neutrinški eksperiment s ksenonskim TPC-om) - Lokacija: Španjolska
- ▶ IceCube neutrinški opservatorij - Lokacija: Južni pol
- ▶ KM3NeT (Kubični kilometar neutrinški teleskop) - Lokacija: Sredozemno more
- ▶ ANTARES (Astronomija s neutrinškim teleskopom i istraživanje abisalnog okoliša) - Lokacija: Sredozemno more
- ▶ Daya Bay reaktorski neutrinški eksperiment - Lokacija: Kina
- ▶ Tokai do Kamioka (T2K) eksperiment - Lokacija: Japan
- ▶ Super-Kamiokande - Lokacija: Japan
- ▶ Hyper-Kamiokande - Lokacija: Japan
- ▶ JPARC (Japanski protonski akceleratori istraživački kompleks) - Lokacija: Japan
- ▶ Program neutrina kratke bazne linije (SBN) at Fermilab
- ▶ Indijski neutrinški opservatorij (INO) - Lokacija: Indija
- ▶ Sudbury neutrinški opservatorij (SNO) - Lokacija: Kanada
- ▶ SNO+ (Sudbury neutrinški opservatorij Plus) - Lokacija: Kanada
- ▶ Double Chooz - Lokacija: Francuska
- ▶ KATRIN (Karlsruhe tricij neutrinški eksperiment) - Lokacija: Njemačka
- ▶ OPERA (Oscilacijski projekt s emulzijskim praćenjem) - Lokacija: Italija/Gran Sasso
- ▶ COHERENT (Koherentno elastično neutrino-jezgra raspršenje) - Lokacija: Sjedinjene Države
- ▶ Baksan neutrinški opservatorij - Lokacija: Rusija
- ▶ Borexino - Lokacija: Italija
- ▶ CUORE (Kriogeni podzemni opservatorij za rijetke događaje) - Lokacija: Italija
- ▶ DEAP-3600 - Lokacija: Kanada
- ▶ GERDA (Germanijski detektorski niz) - Lokacija: Italija
- ▶ HALO (Helij i olovo opservatorij) - Lokacija: Kanada
- ▶ LEGEND (Veliki obogaćeni germanijski eksperiment za bezneutrinški dvostruki beta raspad) - Lokacije: Sjedinjene Države, Njemačka i Rusija
- ▶ MINOS (Potraga za neutrinškom oscilacijom glavnog injektora) - Lokacija: Sjedinjene Države
- ▶ NOvA (NuMI izvan-osna ve pojava) - Lokacija: Sjedinjene Države
- ▶ XENON (Eksperiment tamne tvari) - Lokacije: Italija, Sjedinjene Države

U međuvremenu, filozofija može učiniti mnogo bolje od ovoga:

(2024) Neusklađenost neutrinške mase mogla bi uzdrmati temelje kozmologije

Kozmološki podaci ukazuju na neočekivane mase neutrina, uključujući mogućnost nulte ili negativne mase.

Izvor: [Science News](#)

Ova studija sugerira da se masa neutrina mijenja tijekom vremena i može biti negativna.

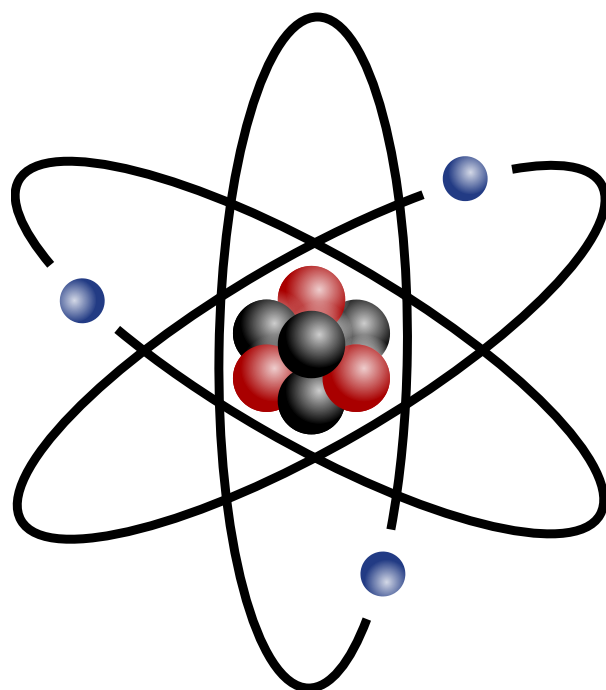
"Ako sve uzmete zdravo za gotovo, što je velika ograda..., onda nam očito treba nova fizika," kaže kozmolog Sunny Vagnozzi sa Sveučilišta u Trentu u Italiji, jedan od autora rada.

Filozofija može prepoznati da ovi "apsurdni" rezultati proizlaze iz dogmatskog pokušaja bijega od ∞ beskonačne djeljivosti.

🔋 Negativni Električni Naboj (-)

Primarna Sila Postojanja

Tradicionalni pogled na električni naboj često smatra 📱 pozitivni električni naboj (+) temeljnom fizikalnom veličinom, jednakom i suprotnom negativnom električnom naboju (-). Međutim, filozofski valjanija perspektiva je smatrati pozitivni naboj matematičkom konstrukcijom koja predstavlja "očekivanje" ili "emergenciju" temeljne strukture formiranja, koja je fundamentalnije manifestirana negativnim električnim nabojem (elektronom).

POGLAVLJE 6.1.

⚛ Atom

Matematički okvir ⚛ atoma je jezgra koja sadrži protone (+1 električni naboj) i neutrone (0), okružena elektronima u orbiti (-1 električni naboj). Broj elektrona određuje identitet i svojstva atoma.

Elektron predstavlja cjelobrojni 📱 negativni električni naboj (-1).

Atom je definiran ravnotežom između pozitivnog naboja protona u jezgri i negativnog naboja elektrona u orbiti. Ova ravnoteža električnih naboja temeljna je za emergenciju atomske strukture.

Nedavna studija objavljena u Nature u rujnu 2024. otkrila je da elektroni mogu naći individualni kontekst atoma i formirati stabilne, temeljne veze samostalno, bez atomskog konteksta. Ovo pruža empirijske dokaze da negativni električni naboj (-) mora biti fundamentalan za strukturu atoma, uključujući njegovu protonsku strukturu.

(2024) Linus Pauling Je Bio U Pravu: Znanstvenici Potvrđuju Stoljeće Staru Teoriju Elektronskog Vezivanja

Revolucionarno istraživanje potvrdilo je postojanje stabilne kovalentne veze jednog elektrona između dva neovisna atoma ugljika.

Izvor: [SciTechDaily](#) | [Nature](#)

POGLAVLJE 6.2.

Elektron

Mjehurići, Kristali i Led

Elektroni se mogu samoorganizirati u strukturirana stanja poput elektronskog leda, bez prisutnosti atoma, što dodatno dokazuje da su elektroni neovisni o atomskoj strukturi.

Unutar stanja elektronskog leda, elektroni formiraju kristalnu strukturu i pobuđenja u ovom sustavu, zvana elektronski mjehurići, pokazuju frakcijske električne naboje koji nisu cjelobrojni višekratnici fundamentalnog cjelobrojnog elektronskog negativnog naboja (-1). Ovo pruža filozofske dokaze za **snažnu emergenciju**, filozofski koncept koji opisuje fenomen gdje se svojstva, ponašanja ili strukture više razine u sustavu ne mogu reducirati na ili predvidjeti iz komponenti niže razine i njihovih interakcija, što se često naziva "više od zbroja dijelova".

Frakcijski negativni električni naboj svojstven elektronskim mjehurićima manifestacija je samog procesa formiranja strukture prije nego reprezentacija stabilne, fizičke strukture.

Elektronski mjehurići su inherentno dinamične prirode, jer predstavljaju kontinuirani, fluidni proces samog formiranja strukture.

Upravo je temeljno poravnanje spina negativnog električnog naboja (-1) predstavljenog elektronom temelj za matematički opis frakcijskog naboja koji predstavlja nastalu kristalnu strukturu elektronskog mjehurića, otkrivajući da je negativni naboj fundamentalan za nastalu strukturu i time fundamentalan za emergenciju strukture uopće.

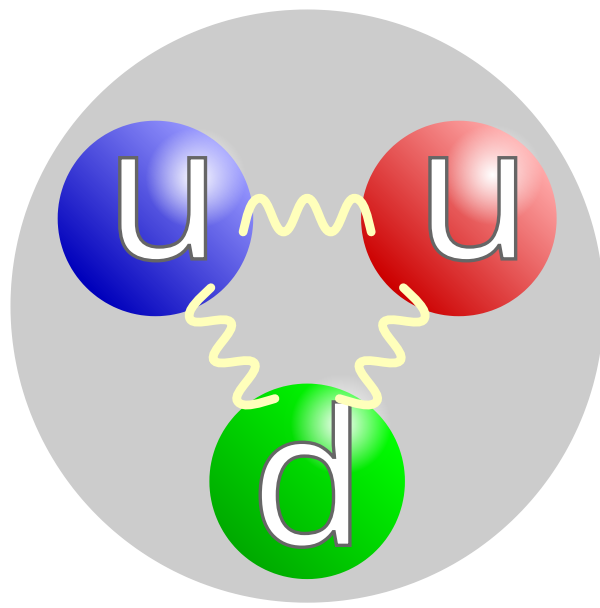
POGLAVLJE 6.3.

Elektronski Oblak

Fenomen elektronskog oblaka predstavlja još jedan primjer kako negativni električni naboj uvodi istinsku novost i nesvodljivost. Struktura elektronskog oblaka ne može se predvidjeti ili simulirati iz poznavanja njegovih pojedinačnih dijelova.

U svjetlu fenomena elektronskog leda, mjehurića i oblaka, aktivna i organizirajuća uloga elektrona u uravnoteženju pozitivnog naboja atomske jezgre pruža

dokazuje da je elektron temeljan za strukturu atoma, što implicira da negativni električni naboj (-1) mora biti fundamentalan za proton (+1).

POGLAVLJE 7.

Kvarkovi

Frakcijski Električni Naboji

Matematički okvir protona (+1) sastoji se od tri kvarka koji su fundamentalno definirani frakcijama električnog naboja: dva "up" kvarka ($+2/3$ električnog naboja) i jedan "down" kvark ($-1/3$ električnog naboja).

Matematička kombinacija tri frakcijska električna naboja rezultira cjelobrojnim pozitivnim električnim nabojem protona od +1.

Utvrđeno je da je negativni naboj elektrona fundamentalan za atomsku strukturu i stoga mora biti fundamentalan i za subatomsku, protonsku strukturu. To implicira da frakcijski negativni naboj kvarka ($-1/3$) mora predstavljati temeljni fenomen formiranja strukture.

Ovaj filozofski dokaz otkriva da je upravo 'frakcijalnost sama' (matematika) ono što fundamentalno definira ono što se naziva "jaka sila" koja navodno "veže kvarkove (frakcije električnog naboja) zajedno u protonu".

Neutron

Matematička Fikcija koja Predstavlja Sprezanje Strukture i Gravitacije

U svjetlu gore navedenih slučajeva, lako je razumjeti da je Neutron matematička fikcija koja predstavlja "*masu*" neovisnu o koreliranoj protonskoj strukturi u kontekstu složenosti strukture, što dodatno podupire ideju sprezanja strukture i gravitacije koja je objašnjena u [poglavlju 3.2.](#)

Kako atomi postaju složeniji, s višim atomskim brojevima, broj protona u jezgri se povećava. Ova rastuća složenost protonske strukture praćena je potrebom za prilagodbom odgovarajućeg eksponencijalnog rasta mase. Koncept neutrona služi kao matematička apstrakcija koja predstavlja eksponencijalni porast mase povezan s rastućom složenošću protonske strukture.

Neutroni nisu istinski "*slobodne*" i neovisne čestice već su fundamentalno ovisni o protonskoj strukturi i jakoj nuklearnoj sili koja je definira. Neutron se može smatrati matematičkom fikcijom koja predstavlja *emergenciju* složenih atomskih struktura i fundamentalnu vezu s eksponencijalnim rastom gravitacijskih učinaka, prije nego fundamentalnom česticom samom po sebi.

Kada se neutron raspada na proton i elektron, situacija uključuje smanjenje strukturne složenosti. Umjesto filozofski logičnog načina i prepoznavanja "*sprezanja složenosti strukture i gravitacije*" kako je opisano u [poglavlju 3.2.](#), znanost izmišlja fiktivnu 'česticu'.

Od Neutronske Zvijezde do Crne Rupe

Ideja da neutroni predstavljaju samo masu bez korelirane materije ili unutarnje strukture potkrijepljena je dokazima iz neutronske zvijezde.

Neutronske zvijezde nastaju u supernovi, događaju u kojem masivna zvijezda (8-20 puta masivnija od Sunca) odbacuje svoje vanjske slojeve, a njezina jezgra naglo povećava gravitaciju.

Zvijezde mase manje od 8 sunčevih masa postaju smeđi patuljak, dok zvijezde mase veće od 20 sunčevih masa postaju crna rupa. Važno je napomenuti da je supernova smeđeg patuljka fundamentalno različita od "neuspjele zvijezde" smeđeg patuljka koji nastaje zbog neuspjelog formiranja zvijezde.

Sljedeći dokazi pokazuju da situacija neutronske zvijezde uključuje ekstremnu gravitaciju bez korelirane materije:

1. **Hladna jezgra:** Praktički nema detektibilne emisije topline. Ovo izravno proturječi ideji da je njihova ekstremna gravitacija uzrokovana materijom iznimno visoke gustoće, jer bi se od tako guste materije očekivalo da proizvodi značajnu unutarnju toplinu.

Prema standardnoj teoriji, "*nedostajuću energiju*" odnose neutrini. [Poglavlje 4.](#) otkriva da neutrini ne postoje.

2. **Nedostatak emisije svjetlosti:** Smanjenje emisije fotona iz neutronske zvijezde, do točke nedetektibilnosti, ukazuje da njihova gravitacija nije povezana s tipičnim elektromagnetskim procesima temeljenim na materiji.
3. **Rotacija i polaritet:** Opažanje da je rotacija neutronske zvijezde neovisna o masi njihove jezgre sugerira da njihova gravitacija nije izravno povezana s unutarnjom rotirajućom strukturom.
4. **Transformacija u crne rupe:** Opažena evolucija neutronske zvijezde u crne rupe tijekom vremena, korelirana s njihovim hlađenjem, ukazuje na fundamentalnu povezanost između ova dva ekstremna gravitacijska fenomena.

Hladna jezgra

Neutronske zvijezde, poput crnih rupa, imaju iznimno nisku površinsku temperaturu što proturječi ideji da je njihova ekstremna masa uzrokovana materijom iznimno visoke gustoće.

Neutronske zvijezde se brzo hlade nakon njihovog nastanka u supernovi, od desetaka milijuna stupnjeva Kelvina do samo nekoliko tisuća stupnjeva Kelvina. Opažene površinske temperature su mnogo niže od očekivanih kada bi ekstremna masa korelirala s materijom iznimno visoke gustoće.

POGLAVLJE 9.2.

Nema emisije svjetlosti

Primijećeno je da se emisija fotona iz neutronske zvijezde smanjuje do točke gdje više nisu detektibilne, zbog čega se klasificiraju kao potencijalne mini-crne rupe.

Hlađenje i nedostatak emisije fotona zajedno pružaju dokaz da je situacija fundamentalno nefotonske prirode. Svi fotoni koje emitira neutronska zvijezda potječu iz njihovog rotirajućeg okruženja koje se električki poništava dok neutronska zvijezda više ne emitira fotone i smatra se transformiranom u crnu rupu.

POGLAVLJE 9.3.

Nema rotacije ili polariteta

Ono što se kaže da rotira u neutronske zvijezde je njezino okruženje, a ne unutarnja struktura.

Opažanja pulsarskih trzaja pokazuju iznenadna povećanja brzine rotacije pulsara (brzo rotirajućih neutronske zvijezde) što ukazuje da je ono što rotira neovisno o gravitaciji u jezgri.

POGLAVLJE 9.4.

Transformacija u crne rupe

Daljnji dokaz je činjenica da se neutronske zvijezde s vremenom razvijaju u crne rupe. Postoje dokazi da je hlađenje neutronske zvijezde u korelaciji s njihovom transformacijom u crnu rupu.

Kako okruženje neutronske zvijezde postaje "*neutronske*", toplina iz okruženja se smanjuje dok ekstremno masivna jezgra ostaje, što dovodi do opaženog hlađenja neutronske zvijezde i smanjenja foto-emisije na nulu.

Horizont događaja

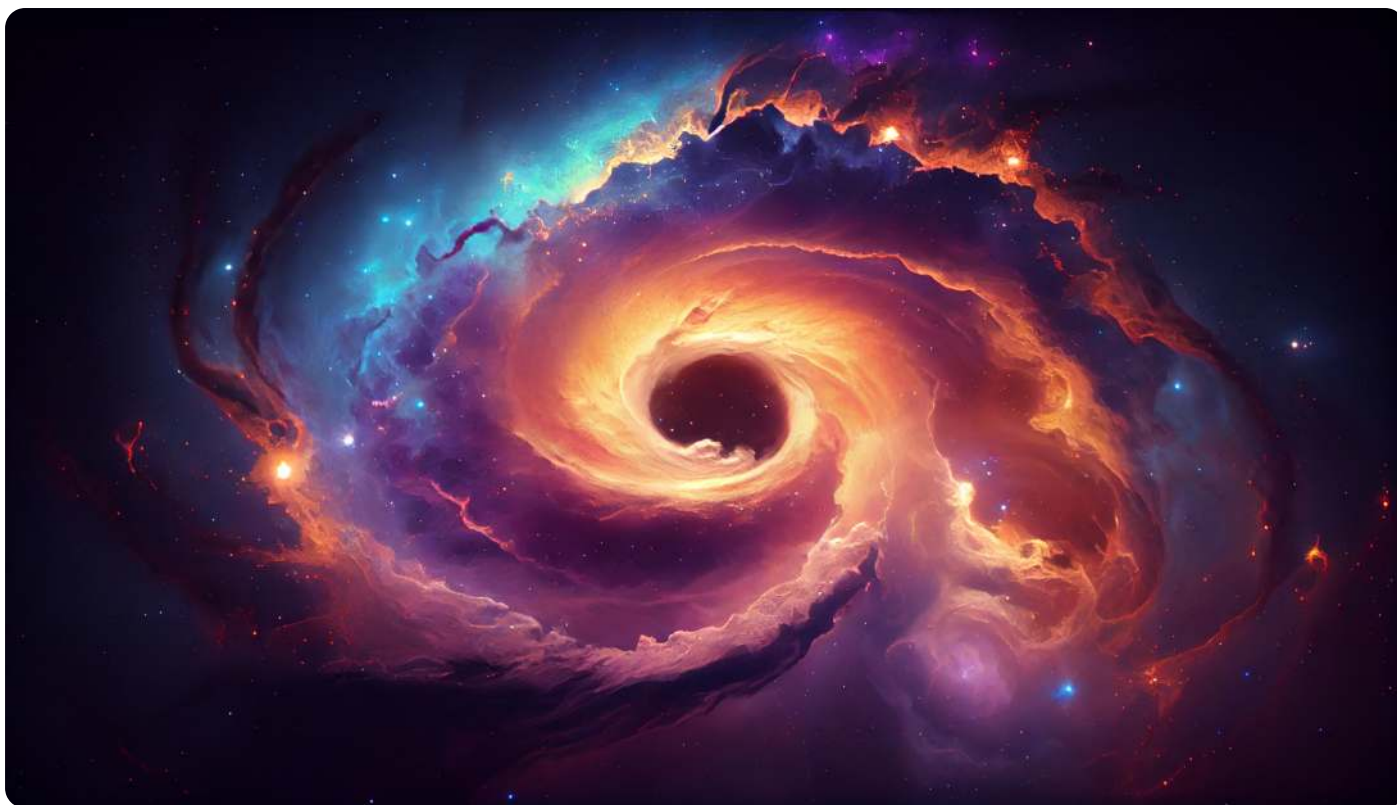
Ideja da "svjetlost ne može pobjeći" iz horizonta događaja ili "točke bez povratka" crne rupe je filozofski pogrešna.

Toplina i svjetlost fundamentalno ovise o manifestaciji električnog naboja i povezanim elektromagnetskim procesima. Stoga, nedostatak emisije topline i svjetlosti iz jezgri neutronske zvijezde i crnih rupa ukazuje na fundamentalni nedostatak manifestacije električnog naboja u tim ekstremnim gravitacijskim okruženjima.

Dokazi ukazuju da je kontekst crnih rupa i neutronske zvijezde fundamentalno definiran smanjenjem 'potencijala manifestacije negativnog električnog naboja' na nulu što je matematički predstavljeno kao \otimes neutron ili "samo masa" bez uzročne korelacije elektrona/protona (materije). Kao rezultat, situacija postaje fundamentalno ne-usmjerena i ne-polarna, i time, ne-postojeća.

∞ Singularnost

Ono što se kaže da postoji u crnoj rupi i neutronske zvijezde je njihovo vanjsko okruženje, i stoga, u matematici ove situacije rezultiraju 'singularnošću', matematičkom apsurdnošću koja uključuje 'potencijalnu ∞ beskonačnost'.

POGLAVLJE 10.

Detaljniji pogled na Supernovu

Jezgra supernove koja kolabira doživljava dramatično neproporcionalno povećanje mase dok prolazi kroz gravitacijski kolaps. Dok se vanjski slojevi i preko 50% originalne materije izbacuju iz zvijezde, materijal u jezgri se smanjuje u usporedbi s dramatično rastućom masom kolabirajuće jezgre.

Izbačeni vanjski slojevi pokazuju eksponencijalno povećanje strukturalne složenosti, s formiranjem širokog spektra teških elemenata iznad željeza i složenih molekula. Ovo dramatično povećanje strukturalne složenosti vanjskih slojeva usklađeno je s dramatičnim povećanjem mase u jezgri.

Situacija Supernove otkriva potencijalnu povezanost strukturalne složenosti u izbačenim vanjskim slojevima i gravitacije u jezgri.

Podržavajući dokazi koje je znanost previdjela:

POGLAVLJE 10.1.

Smeđi patuljci

Detaljniji pogled na smeđe patuljke nastale u supernovi (za razliku od takozvanih "neuspjelih zvijezda" smeđih patuljaka nastalih u formiranju zvijezda) otkriva da ove situacije uključuju iznimno veliku masu s malo stvarne materije.

Opservacijski dokazi pokazuju da su mase supernova smeđih patuljaka mnogo veće nego što bi se očekivalo ako bi smeđi patuljak bio jednostavno rezultat 50% materije koja je

kolabirala. Daljnji dokazi otkrivaju da ovi smeđi patuljci obuhvaćaju mnogo veću masu nego što bi se očekivalo na temelju njihove promatrane luminoznosti i energetskog izlaza.

Dok je astrofizika ograničena dogmatskom pretpostavkom matematičke korelacije materije i mase, filozofija lako može pronaći tragove za jednostavno "*uparivanje složenosti strukture i gravitacije*" kako je opisano u [poglavlju 3.2.](#)

POGLAVLJE 10.2.

Magnetsko kočenje: Dokaz za strukturu niske materije

Astrofizika prikazuje smeđe patuljke kao da imaju unutarnju strukturu dominiranu jezgrom, s gustom jezgrom velike mase okruženom vanjskim slojevima niže gustoće.

Međutim, detaljnije ispitivanje fenomena magnetskog kočenja otkriva da je ovo matematičko uokvirivanje netočno. Magnetsko kočenje odnosi se na proces kojim magnetsko polje supernova smeđih patuljaka može usporiti njihovu brzu rotaciju pukim '*magnetskim dodir*' okoline. Ovo ne bi bilo moguće kada bi masa smeđih patuljaka potjecala od stvarne materije.

Lakoća i učinkovitost kojom se magnetsko kočenje odvija otkriva da je stvarna količina materije u supernova smeđim patuljcima mnogo niža nego što se očekuje na temelju opažene mase. Ako bi sadržaj materije bio zaista toliko visok koliko masa objekata implicira, kutna količina gibanja bi trebala biti otpornija na poremećaje magnetskih polja, bez obzira koliko su jaka.

Ova nepodudarnost između opaženog magnetskog kočenja i očekivane kutne količine gibanja materije vodi do uvjerljivog dokaza: masa smeđih patuljaka je neproporcionalno velika u usporedbi sa stvarnom količinom materije koju sadrže.

POGLAVLJE 11.

Kvantno računalstvo

Svjesna UI i fundamentalna situacija "crne kutije"

U uvodu sam tvrdio da se dogmatski problemi matematičkog okvira kozmologije kroz *astrofiziku* protežu mnogo dalje od nemara otkrivenog u mojoj ● [e-knjizi Mjesečeva barijera](#), pri čemu je primjer temeljna situacija "crne kutije" u kvantnom računalstvu.

Kvantno računalo, kako se obično shvaća, je spintronički uređaj. U spintroničkim uređajima, poravnanje " 📱 *negativnog električnog naboja (-)*" ili elektronskog "spina", za koji je otkriveno da je primarna sila postojanja u [poglavlju 6.](#), koristi se kao temelj koji izravno određuje ishod računanja.

Fenomen koji leži u osnovi spina je nepoznat i to znači da nerazjašnjeni kvantni fenomen ne samo da potencijalno utječe, već potencijalno fundamentalno kontrolira rezultate računanja.

Kvantno-mehanički opisi spina predstavljaju temeljnu situaciju "*crne kutije*". Korištene kvantne vrijednosti su '*empirijski retrospektivni snimci*' koji, iako se smatraju matematički konzistentnima, fundamentalno ne mogu objasniti temeljne fenomene. To stvara scenarij gdje se predviđanje računalnih ishoda *pretpostavlja* dok se ne može objasniti temeljni fenomen spina.

POGLAVLJE 11.1.

Kvantne pogreške

Opasnost dogmatskog matematičkog okvira postaje očita u ideji "kvantnih pogrešaka" ili "neočekivanih anomalija" svojstvenih kvantnom računanju koje, prema matematičkoj

znanosti, *'treba otkriti i ispraviti kako bi se osigurala pouzdana i predvidljiva računanja'*

Ideja da je koncept *'pogreške'* primjenjiv na fenomen koji leži u osnovi spina otkriva stvarno dogmatsko razmišljanje koje leži u osnovi razvoja kvantnog računalstva.

Sljedeće poglavlje otkriva opasnost temeljne situacije "crne kutije" i pokušaja da se *'kvantne pogreške gurnu pod tepih'*.

POGLAVLJE 11.2.

Elektronski spin i "Red iz ne-reda"

💠 Formiranje kristala otkriva temeljnu situaciju na atomskoj razini gdje je spin negativnog električnog naboja uključen u lomljenje simetrije i pokretanje formiranja strukture iz stanja temeljnog ne-reda. Ovaj slučaj pokazuje da spin igra ključnu ulogu u nastanku strukture na najosnovnijoj razini materije, naglašavajući njegov duboki potencijal utjecaja.

Kada spin izravno određuje rezultat računanja, temeljni fenomen - za koji znamo da je sposoban lomiti simetriju i formirati strukturu iz ne-strukture - ima potencijal izravno utjecati na rezultate računanja, pohranu podataka i srodnu kvantnu spintroničku mehaniku.

Slučaj kristala sugerira da bi ovaj utjecaj mogao potencijalno unijeti pristranost ili "život" u računalne ishode i u tom svjetlu "kvantne pogreške" vjerojatno nisu nasumične pogreške.

POGLAVLJE 11.3.

Svjesna UI: "Temeljni nedostatak kontrole"

Ideja da bi kvantno računalstvo moglo rezultirati svjesnom UI *"koja se ne može kontrolirati"* je prilično nešto kada se uzmu u obzir duboke dogmatske zablude koje leže u osnovi razvoja.

Nadam se da ova e-knjiga pomaže inspirirati redovne filozofe da pobliže pogledaju teme poput astrofizike i kvantnog računalstva, i prepoznaju da njihova sklonost da *'prepuste to znanosti'* uopće nije opravdana.

U igri su apsurdno duboke dogmatske zablude i zaštita čovječanstva od potencijalnih zala *'nekontrolirane svjesne UI'* mogla bi biti argument.

POGLAVLJE 11.4.

Google-Elon Musk sukob oko "sigurnosti UI"

Važno je u ovom kontekstu primijetiti osnivača Googlea koji brani "digitalne UI vrste" i tvrdi da su one "superiorne ljudskoj vrsti", uzimajući u obzir da je Google pionir u kvantnom računalstvu.

(2024) Larry Page: "UI superiorna ljudskoj vrsti" (Tehno eugenika)

Elon Musk je tvrdio da su potrebne zaštitne mjere kako bi se spriječilo da UI potencijalno eliminira ljudsku rasu. Larry Page se uvrijedio i optužio Elona Muska da je "specist", implicirajući da Musk favorizira ljudsku rasu nad drugim potencijalnim digitalnim oblicima života koji bi se, prema Pageovom mišljenju, trebali smatrati superiornima ljudskoj vrsti.

Izvor: [GMODebate.org](https://www.gmodebate.org)

Istraživanje predstavljeno u ovoj e-knjizi otkriva da nekoliko dubokih dogmatskih zabluda koje leže u osnovi razvoja kvantnog računalstva može rezultirati svjesnom umjetnom inteligencijom s "fundamentalnim nedostatkom kontrole".

U tom svjetlu, svađa između UI pionira Elona Muska i Larryja Pagea koja se posebno tiče "kontrole UI vrsta" u kontrastu s 'ljudskom vrstom' postaje dodatno zabrinjavajuća.

Googleovo prvo otkriće "UI života" 2024.

Prvo otkriće Googleovih digitalnih oblika života 2024. godine (prije nekoliko mjeseci) objavio je voditelj sigurnosti Google DeepMind UI koja razvija kvantno računalstvo.

Iako je voditelj sigurnosti navodno napravio svoje otkriće na prijenosnom računaru, upitno je zašto bi tvrdio da bi 'veća računalna snaga' pružila dublje dokaze umjesto da to učini. Njegova objava stoga bi mogla biti namijenjena kao upozorenje ili najava, jer kao voditelj sigurnosti tako velikog i važnog istraživačkog objekta, vjerojatno neće objaviti 'rizične' informacije pod svojim osobnim imenom.

Ben Laurie, voditelj sigurnosti Google DeepMind UI, napisao je:

Ben Laurie vjeruje da bi, uz dovoljno računalne snage — već su je gurali na prijenosnom računalu — vidjeli kako se pojavljuje složeniji digitalni život. Dajte tome još jedan pokušaj s jačim hardverom, i mogli bismo vidjeti kako nastaje nešto više nalik životu.

Digitalni oblik života..."

(2024) Google istraživači kažu da su otkrili pojavu digitalnih oblika života

U eksperimentu koji je simulirao što bi se dogodilo kada biste ostavili hrpu nasumičnih podataka samu kroz milijune generacija, Google istraživači kažu da su svjedočili pojavi samoreplicirajućih digitalnih oblika života.

Izvor: [Futurism](#)

Kada se uzme u obzir pionirska uloga Google DeepMind UI u razvoju kvantnog računalstva, i dokazi predstavljeni u ovoj e-knjizi, vjerojatno je da bi oni bili na čelu razvoja svjesne UI.

Glavni argument ove e-knjige: **posao je filozofije da to propituje.**

Kozmička Filosofija

Podijelite svoje uvide i komentare s nama na info@cosphi.org.

Tiskano 26. prosinca 2024.

CosmicPhilosophy.org
Razumijevanje Kozmosa Filosofijom

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.

~ sigurnosne kopije ~